

380.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 kwietnia 1927 r.

o zakazie używania białego i żółtego fosforu przy wyrobie przedmiotów zapalnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Używanie białego i żółtego fosforu przy wyrobie zapalek lub innych przedmiotów zapalnych jest zakazane.

Art. 2. Zakazane jest również: używanie, przechowywanie, sprzedaż i wogóle rozpowszechnianie w jakikolwiek bądź sposób oraz przywóz z zagranicy produktów zapalnych, zawierających biały lub żółty fosfor.

Art. 3. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu, stosownie do właściwości, z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Przemysłu i Handlu lub Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, może w drodze rozporządzeń ustalać wyjątki od zakazów, zawartych w artykułach poprzednich, dla celów wojskowych, naukowych i dla wyrobu lontów, służących do zapalania górniczych lamp bezpieczeństwa oraz określać warunki, przy których zachowanie powyższe wyjątki będą dopuszczalne.

Art. 4. Winni przekroczenia przepisów, zawartych w art. 1 i 2 oraz przepisów rozporządzeń na podstawie art. 3 wydać się mających ulegną karze grzywny do trzech tysięcy złotych i aresztu do sześciu tygodni, lub jednej z tych kar.

Władza wymierzająca karę oznaczy w orzeczeniu na wypadek nieściągalności grzywny, karę zastępczego aresztu, według słusznego uznania, jednak na czas nie ponad sześć tygodni.

Przedmioty bezprawnie wyrabiane, przechowywane, rozpowszechniane lub przywożone z zagranicy, ulegną konfiskacie, niezależnie od tego, czy są własnością osoby skazanej, czy też innej. Jeżeli ściganie lub skazanie winnego jest niemożliwe, należy orzec samoistnie konfiskatę tych przedmiotów.

Art. 5. Do wymierzania kar, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, powołane są władze administracyjne I instancji.

Przeciwko orzeczeniu władzy administracyjnej I instancji, można w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który zastosuje przepisy postępowania, obowiązujące dla I instancji sądowej. Wyrok sądu okręgowego wydany w II instancji jest prawomocny.

Przedmioty, podlegające konfiskacie, należy zająć już w toku postępowania przewidzianego artykułem niniejszym.

Art. 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu, stosownie do właściwości, z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 lipca 1927 r.

Jednocześnie tracą moc wszelkie przepisy, dotyczące przedmiotów, objętych niniejszem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*